

gasilcev in vaščanov se je zahvaliti, da ni ogenj zavzel večje plasti.

Njega od nikoder ni! Koga? Vsi rupertski samostojneči vedo, da Pucija ni, to je, njegovih tisočakov, ki jih je obljubil za novoustanovljeno mlekarsko podružnico v Mali Brezi; sedaj pa denarja ni, pač pa se je rubežnik oglasil zaradi neporavnanih plačil pri zadruzi! To jim je mlečna ali mlekarska samostojna smola! Kaj le bo, Pucelj je šel, o Radiču se tudi sliši, da je spufan. Špilanca zelo skrbi, ka ko bo svoje ljudi skupaj obdržal! Drugo pa je pri Sv. Rupertu vse dobro: trobendolsko podjetje spet dela in plačuje, sneg je skopnel, pomladanski vetriči se oglašajo; Bog nam nakloni dobro leto!

Velika sreča za vso Slovenijo ni samo sedanja vlada, ki se trudi ozdraviti gospodarsko krizo, ampak tudi bogata loterija solčavskega Orla, po kateri lahko za 5 Din oboga-tiš, če kupiš njene srečke. Pa hitro! Dne 29. marca t. l. je žrebanje.

Strašna žaloigra v kmetski rodbini. V kraju Bobovec, v župniji St. Peter pod Sv. gorami se je dogodila v preteklem tednu v družini Marenčič strašna žaloigra, ki je napravila globok utis na prebivalstvo celega kraja. Družina Marenčič je precej premožna, vendar so hčere služile izven doma kot dekle. Pred nekaj tedni se je vrnila hčerka Ančka, ki je služila v Sedlarjevem pri nekem trgovcu ter je ostala doma. V družini je prišlo do prepira, ker je mati silila hčer nazaj služiti, hči pa se je branila iti od doma ter govorila, naj gre še katera druga sestra v službo. V preteklem tednu so imeli pri Marenčiču furež, katerega so po krajevem običaju praznovali s pojedino in popivanjem. Ko so proti 4. uri zjutraj sosede odšli, so se spravile hčere z materjo na peč ter se pogovarjale, starejši sin pa je silil v očeta, naj še prinese polič vina. Mati se je s peči oglasila, da nihče ne bo več pil, ampak da morajo vsi spat. To je sina ujezilo, potegnil je mater s peči ter jo pričel pretepati. Hči Ančka pa je zgrabila hrastovo desko in da bi ubranila mater, je lopnila brata z vso močjo po glavi. Ta udarec je bil premočan, fant se je kar sesedel z razbito lobanjo in kri iz rane na glavi je brizgnila do stropa. Ko je mlajši sin zagledal na tleh ležečega brata z razbito glavo, je mislil, da ga je sestra ubila in v divji jezi je navalil na njo s sekuro. Dekle se je ustrašilo, v sami srajci je zbežalo v noč in brat za njo. Podil jo je po vinogradu, pod hribom mu je pa nenadoma izginila izpred oči. Ker je ni bilo tekom dneva nazaj, so bili domači v skrbeh, kam je izginila. Iskali so jo povsod v sosesčini, nazadnje pa so obvestili orožnike. Ti so po stopinjah v vinogradu ugotovili, da vodi sled do vodnjaka posestnika Laha. Preiskali so vodnjak in iz njega potegnili truplo dekleta, ki je v obupu in strahu samo skočilo v globino ter si končalo življenje. Truplo je ležalo že 10 dni v vodnjaku, med tem pa so pri Lahu vodo neprestano rabili. Mater je vest o smrti hčere tako pretresla, da je zblaznela. Sina, kateremu je sestra razbila glavo, so prepeljali v bolnico, pa je malo upanja, da bi okrevaj, ker ima razbito lobanjo. Če ga ohranijo pri življenju, bo ostal bebast za vedno. Tako je v eni noči alkohol uničil celo družino, ki je do tedaj živela mirno in srečno.

Za živinozdravnika se je izdajal. Prošli teden se je pojavil v trboveljski občini možki, ki se je izdajal za živinozdravnika. Oglasil se je najprvo pri hrastniških mesarjih in na podlagi neke okrožnice od mesarske zadruge o-lajšal nekaj mesarjev denarja. V četrtek se je pa okorajžil priti v Trbovlje. Tudi tu je obiskal skoro vse mesarje in jih opeharil. Ker imamo Trboveljčani svojega živinozdravnika in so mesarji po njem povpraševali, je rekel, da se naš živinozdravniki ženi in ima dopust. Usoda ga je doletela, da je bil spoznan za klaviteza pri mesarju Skaletu na Vodah. Gospa je namreč zahtevala od njega legitimacije in podpis, nakar se je podpisal za Miroslava Levi. Gospa Skaletova je takoj spoznala, da je goljuf in prijavila celo zadevo orožništvu. Toda predno so ga mogli prijeti, jo je »živinozdravniki« že neznanokam popihal.

Smrtna nesreča. Pretekli terek dopoldne sta šla kmečka zakonca Malovrh Janez in Katarina v Polhovem grad-

cu pri Ljubljani v kako uro oddaljeni gozd podirati staro in ogromno, dober meter v premeru debelo bukev. Ko sta bukev že izpodsekala in izpodžagala, je mož pogledal navzgor ter z grozo opazil, da se bukev že podira. Hitro je odskočil in opozoril ženo, naj se umakne. Toda bilo je že prepozno. Debele veje so padle na ženo ter ji zlomile križ in ude. Na pomoč je bila poklicana brzojavno rešilna postaja v Ljubljani. Rešilni avto je dospel v Polhov gradec, ter naložil ponesrečeno Katarino Malovrhovo. Med potjo, ko se je vračal avto skozi Vič v Ljubljano, pa je Malovrhova poškodbam podlegla. Prepeljali so jo v mrtvašnico.

Tašča zaklala snaho. V Plaviču, kraj Sela Zagorska, poleg štajerske meje ob Sotli, se je dogodila pri Pasariču strašna tragedija. Med taščo in snaho je prišlo do prepira; tašča je v jezi zgrabila nož ter ga zasadila snahi pekrat v prsi. Več sunkov je zadelo srce, tako da je snaha ostala na mestu mrtva. Tašča je orožništvo aretiralo.

Zadeva s srečkami Katoliškega prosvetnega društva Sv. Peter pod Sv. gorami. Mnogi pošiljajo te srečke, ki so jih od društva prejeli, na »Slovenskega Gospodarja« v Maribor. Javljamo, da uprava »Slovenskega Gospodarja« nima s temi srečkami ničesar opraviti. Ako kdo srečke pošilja nazaj, naj jih pošlje društvu v St. Peter pod Sv. gor. in ne v Maribor!

Za sklad SLS so darovali vrli svatje na gostiji Janeza Munda in Marije Lajh v Sobetincih pri Sv. Marku niže Ptujja. Najlepša hvala! Novoporočencema pa obilo sreče!

Važno za cenj. čitalce »Slov. Gospodarja«. Da se cenj. čitalcem »Slov. Gospodarja« da poslednjikrat prilika, da se oskrbijo s srečkami 3. razreda, kajti imam samo še omejeno število doplačnih srečk, vam svetujem, da si nemudoma naročite po priloženi naročilni karti srečke pri najbližnjem prodajalci L. Z. Konjovič v Beogradu, pri kateri je tudi sedaj v 2. razredu padla premija v iznosu 200.000 Din, da gotovo imate srečke, dokler niso razprodane. Stari pregovor pravi: »Vsaki je svoje sreče kovač«.

Za razvedrilo.

V šoli. Katehet: »Kaj so delali Izraelci, ko so prišli skozi Rdeče morje?« — Micika: »Sušili so se!« — (Taki in še boljše šal je več sto v knjigi »Iz otroških ust«, ki se naroči v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5, in stane le 8 Din.)

Kaj je advokat? Advokat je kakor privezan hud pes. Če ne pride blizu, te itak ne ugrizne.

Razlika med zdravnikom in tatom je ta-le: Če gre tat iz hiše, veste, kaj vam manjka, če gre pa zdravnik, pa tega ne veste.

Kdo ve, kaka je krava znotraj? Odgovor: Tele.

»Živinozdravniki« je hotel nekdo biti in sta šla s kmetom v hlev, kjer je ležala bolna krava. Pa je pogledal »živinozdravniki« na gobcu v kravo in rekel: »Se ne vidi skozi, gotovo so čreva zmešana!«

Papagaj v trgovini je pozdravil nekega tujca, ki je vstopil, s kriki: »Falot, go'juf, cigani!« — Tujec je neumno gledal in se čutil razžaljenega. Trgovec se je hotel pa opravičiti in je rekel: »Tega se papagaj ni naučil od mene, ampak od tistih strank, ki pri meni kupujejo!«

Bog in hudobec v tožbi. Pravljičica pripoveduje, da sta se tožila Bog in hudobec. In kdo je izgubil tožbo? Pravljičica pravi, da Bog, ker so bili vsi advokati v peklju, v nebesih pa nobenega.

Gospodarstvo.

ŠE O METLJAVOSTI ŽIVINE.

Čeprav se v zadnjem času o imenovani boleznih mnogo govori, predava in piše, je vseeno z ozirom na letošnji obseg bolezni potrebno, da se živinorejci stalno opozarjajo na nevarnost, da se pravočasno pobrigajo za zdravljenje sumljive in obolele živine. Zbog stalno napredujoče živinozdravniške vede imamo danes na razpolago sredstva, ki v začetku bolezni sigurno pomagajo, izlečijo bolezen navadno tudi še v drugem štadiju, le v tretjem štadiju bolezni

ni dosti upanja na uspeh. Glede postanka in razvoja bolezni se interesi ponovno opozarjajo na tozadevni poučni članek v »Kmetovalcu« z dne 15. novembra 1926.

Temeljem izkušenj, dobljenih pri zatiranju bolezni v Prekmurju, dodam še sledeče:

Glede postanka bolezni se je ugotovilo, da je okužba živine mogoča tudi z suho krmo iz mokrih tal, čeprav je običajno okužba vezana na mokro pašo, svežo krmo in vodo z močvirnatih tal. Nadalje pripisujejo mnogi živinorejci mršavost svoje živine letošnji prazni in slabi krmi, ki obstoji v Prekmurju ponajveč iz slame, ne sluteč, da hira govedo za metljavostjo. Zmotno mnenje o vzroku mršavosti nastane lahko radi tega, ker ima žival komaj spremenjen apetit, je in prežvekuje skoraj do zadnjega. Driskavost se dostikrat sploh ne pojavi, drugih očitih bolezenskih znakov tudi ni in to zavaja posestnika v zmoto, da pripisuje hiranje živali slabi krmi in ne pojavi metljavosti. Dostikrat je celo strokovnjaku težko ugotoviti bolezen s klinično preiskavo živali. V takim slučaju se z pridom poslužimo mikroskopa (drobnogleda), ki nas pouči o obstoju jajčic metulja v blatu. Mikroskop je seveda draga stvar in ed ga živinozdravniki le redkokejad more nabaviti. Navadno pa ima živinozdravniki priliko, poslužiti se mikroskopa v bližnji bolnici, ali pa pri bližnjem znanecu-zdravniku. V Ljubljani pa imamo sedaj veterinarsko-bakteriološko postajo, kjer ima zlasti ljubljanska okolica priliko, da daje posestniki preiskati blato sumljivih živali. Za preiskavo zadostuje količina blata v velikosti lešnika ali oreha, pa pa je dobro, da se preišče komadič jutranjega, opoldanskega in večernega blata. Tudi s preiskavo krvi — a to le v bakteriološki postaji — je možno, bolezen ugotoviti.

Pri obolelih brejih telicah in kravah se je v približno polovici slučajev primerilo, da je krava, odnosno telica, zvrkla. V mnogih slučajih zvrženja zaostane trebilo, kar ima — če se isto ne odstrani pravočasno in strokovnjaško — nadaljne kvarne posledice za žival.

Glede zdravljenja metljavosti se živinorejci opozarjajo na dobro preizkušeni preparat »Distola«, s kojim se bo-lezen, ako ni še preveč napredovala, sigurno ozdravi. Posebna živinozdravniška komisija je v Skoplju preizkušala tudi francoski preparat »fuzer žinu« in ugotovila iste ugod ne rezultate, kakor z »distolom«. Cena francoskega preparata mi ni točno znana, baje je cenejša kot »distola«. A tudi cena »distola« se da s posredovanjem živinozdravnika znižati na 10 Din za kapsulo, kot sem se v Murski Soboti že prepričal. Vsako obolelo govedo dobi štiri kapsule distola na 100 kg žive teže. Ta obrok se razdeli na štiri dele za štiri dni zdravljenja, le pri breji in zelo obnemogli živali je večja previdnost na mestu in se ta rok nekoliko podaljša.

Nikakor pa ne poslušajte mazačev, ki svetujejo kot lek terpentin, žganje, napeljavo traka, celo nasekanje reber se držeče kože, a vam govorijo o »žabici«, »vovčiču« itd. V ta namen izdan denar je proč vržen.

Mogoče je pa tudi, da se bolezen pri eni in isti živali kljub zdravljenju ponovi in to tedaj, če se distol ni dajal v predpisanih obrokih in v določenem roku. V izjemnih slučajih pa tudi ni izključeno, da se bolezen ponovi vsled okuženja suhe krme z ličinkami metljaja. V takšnih primerih je vrlo dobro, da se sumljiva krma popari pred krm-ljenjem z slanin kropom. Sploh je sol stруп za metljaje in ke priporoča, pokladati živini sol, kadar jo krmimo z kr-mo iz močvirnatih tal, oziroma predno se živina žene na okužbe sumljivo, močvirnato ali poplavljenjo pašo. Na liter pitne vode se da v ta namen največ pet gramov soli. Seve zadostuje cenena živinska sol.

Končno še par besed o tem, kako bolezen v bodoče preprečiti. Nevarnost, da se bolezen v jeseni zopet pojavi, je tem manjša, čim manj bo padavin in poplav. Korenito pa se zlo iztrebi z drenažo, osuševanjem močvirnatih paš-nikov, regulacijo potokov, rek itd. Ker se slednje na mah ne more zgoditi, se živinorejcem priporoča, da se ogibljejo pašne na močvirnatih tleh, da živini ne pokladajo sumljive zelene krme in da pripravljajo krmo na naveden način.

knjigo ne razrgajte, dajte jo še drugim brati, potem jo pa shranite, da si tako nabavite hišno knjižnico. Agitirajmo, da pridejo v vsako krščansko hišo knjige Družbe sv. Mohorja!

Književnost.

Kaj pa bo v prihodnji številki »Našega doma«? O Slomšku bodo razni zanimivi dogodki in čudežna uslišanja, ki pričujejo, da je bil zares svetniški mož. — Kako so se včasih oblačili v laškem okraju, tudi o tem bo pisala ta prihodnja številka, ki izide dne 15. marca. — V njej bo nadaljevanje prezanimive povesti, ki jo vsi radi čitajo in že komaj čakajo, kaj se je zgodilo s starim župnikom: ali ga je grof umoril ali ne? — Iz Kladija pri Blanci je domača pesem. — Rezika iz Pišec je napisala lepo pismo za dekleta; v »Našem domu« pa imate tudi koticček »Mlade gospodinje«. — Za gospodarje in fante je poučen članek, kaj da bomo delali v marcu. — Za bolnike, ki jih muči vodenika ali revmatizem, daje nasvete dr. Jankovič, eden naj-boljših zdravnikov. — Potem pa je ugank in kratkočasnie in pisem iz vseh krajev polno. Morda še tudi ti kaj veš! — Za naročnike »Slovenskega Gospodarja« velja »Naš dom« le 15 Din. Naročite si ga, ker se lahko dobite tudi 1. štev.

Iz St. Ilja pri Velenju so se dekleta že oglasila; videli boste v prihodnji številki.

Kozje. »List mi silno ugaja«, tako piše občinski tajnik g. Mihael Pustišek.

Kostrivnica-Podplat. »Za sedaj nam pri bralnem društvu zadostuje en izvod »Našega doma«. Če se bo list pa resno zboljšal in če bo naša blagajna dobro stala, si bomo potem več naročili. Prva številka se nam dopade. Le tako naprej! Bog živi!«

»Slovenski Gospodar« je imel zadnjič na zadnji strani natiskano naročilnico za »Naš dom«. Kar prvi dan jih je izrezalo 73 naročnikov iz »Slovenskega Gospodarja«, da so si naročili »Naš dom«. — Glejte, da ne boste zadnji! Se lahko dobite 1. štev.!

Družba sv. Mohorja je izdala prekmursko povest: »Kruh«. Povest obravnava prekmurske razmere in je vze-

Mohorjeva družba.

Ali ste se že zapisali v Mohorjevo družbo? Zadnji tedi ni so. Hitite in ne odlašajte. Zakaj? Letos ne dobite samo štiri knjige za 20 Din, ampak kar pet! Odbor je sklenil dodati povrh vsem članom Mohorjeve družbe še eno knjigo, in sicer silno lepo povest, ki bo pravi užitek za vse. Torej dobijo vsi člani za redno naročnino 20 Din pet knjig, med njimi bodo sledeče povesti: »Vest in zakon«, spisal dr. Fr. Detela. Povest se godi tik po koncu svetovne vojne, ko je še vse zbegano, vse narobe. Kot nalašč je ta povest za naše ljudstvo. Druga povest je od F. S. Finžgarja. Ta nam riše zgodbo kmečke družine, do dna srca pretresljivo. Tretja povest je »Moj mali Hlaček«, trpljenje nedolžnega otroka, ki otme mamico nevarnosti in v družini izmoči spravo. Je pravo mojstrsko delo. Razen tega bosta dve lepi, krajši povesti tudi v koledarju. Torej kar pet povesti! Zabavne-ga berila veliko! Iz »Zgodovine Srbov« boste zvedeli dopodke, ki so nam bili neznan. Razumeli boste vse težave, ki jih imamo še danes pri urejanju naše države, vso politiko zadnjega stoletja, verske razmere, trpljenje pod turško sabljo, vojske in upore. Samo ta knjiga, okrašena z lepimi slikami, je vredna več kot 20 Din, petero povesti pa tudi nikjer ne dobite za 20 Din. In še peta knjiga izide: »Katoliška cerkev.« Letošnjo ste prebrali. Ali ni to ponos za nas katoličane? In letošnja bo še lepša. Torej vse družine posamezniki, vsi žrtvujte dva kovača za petero izvrstnih knjig! Nobena stvar ni tako poceni! Dajte sebi in otrokom zdrave duševne brane. Fantje in dekleta, agitirajte od hiše do hiše za Mohorjeve knjige! Še je par tednov časa. Kdor je katoličan, kdor je Slovenc, s ponosom se zapiši v Družbo sv. Mohorja! Preberite v koledarju tudi opozorilo na duhovne koristi! Vsak dan se bere sv. maša za Mohorjane — žive in mrtve. Na delo za Mohorjevo družbo! Opozarjamo, da je navdušen Mohorjan izračunil za vse fare in dekani'e v ljubljanski škofiji po odstotkih, koliko imajo naročnikov, katera je na prvem mestu. Isti Mohorjan tudi za lavantinsko škofijo izračunava tak pregled, ki ga bomo v kratkem prinesli v našem listu.

Kje se naročajo letos Mohorjeve knjige?

V Mariboru se naročajo Mohorjeve knjige pri vseh župnih uradih, nadalje pri frančiškanskem vratarju, v bogoslovni vratarji ter v obeh knjigarnah Cirilove tiskarne. Lavantinski Mohorjani so šteli lani 20.474 naročnikov ter so napredovali v primeru z letom 1925 za 4409 naročnikov. Letos mora lavantinska škofija doseči število 22.000 in še čez. Podoželski Mohorjani sicer dobro vedo, da se naročajo Mohorjeve knjige pri domačih župnih uradih, pa kljub temu naj poverjeniki, Marijine družbe, prosvetna društva, dijaki in Orli od osebe do osebe nabirajo naročnike ter jih priglasijo krajevemu poverjeniku. Poverjeniki bodo naj-marljivejše nabiralce letos iznenadili s posebno nagrado! Porabimo zadnje dneve, da se število članov dvigne od 46.189 lanskega leta na 50.000.

Shranite knjige Družbe sv. Mohorja! Tisoče in tisoče knjig je izdala Družba sv. Mohorja za nas Slovence. Koli-ko knjig se je shranilo. Gotovo čisto malo. Marsikdo bi rad bral knjigo, ki jo je družba izdala recimo pred 50 leti, pa je ne dobi, čeprav jih je družba dala takrat že v običnem številu. Vzrok temu je: Večina udov je, ko knjigo dobe, jo z veseljem prebere in morda še njih družina, potem se pa vrže v kot, da se počasi raztrga, ali se pa da otrokom za igrabo, ki jo takoj raztrgajo. Le koledar se morda celo leto valja ves raztrgan po k'opeh in ob koncu leta gre v peč ali v smeti. Nikar ne delajte tako s knjigami! Ko knjige dobi-te, jih skrbno in z zanimanjem preberite, vsebino premis-lite, potem jih dajte sosedom, da berejo, ker sami niso še udje družbe. In potem knjige shranite, da jih zopet pozne-je lahko berete vi ali vaši potomci. Če bi se vse knjige shranile, bi lahko imela že skoro vsaka slovenska hiša — svojo lastno knjižnico. Če bi kak ud ne hotel knjig shraniti, naj bi pa v vsaki fari bil kdo, ki bi take knjige zbiral in jih odpošiljal mogoče Prosvetni zvezi ali slovenskim vojakom na Francosko, v Ameriko in koder so še razkrop ljeni naši bratje. Z malimi stroški bi napravili bratom, ki so razkropljeni po širnem svetu, največje veselje. Pripo-ročamo družbi, naj na platnice vsake knjige natisne: »To

Obneslo se je tudi polivanje okužbe sumljivih travnikov in pašnikov z apnenim vodo in sicer 800—1000 kg apnenega beleža na ha površine, kar uniči tako ličinke metljaja kot baje tudi polže-prenosilce. Ponekod tudi z uspehom pobirajo in uničujejo polže, v kojih se zabujajo ličinke metljaja, kajti brez teh polžev tudi metljaj nima razvojne možnosti. Gnoj, ki vsebuje jajčeca metljaja, se ne sme uporabljati na mokrotnih travnikih in pašnikih. Metljaje vsebujoča jetra je treba uničiti, k večjemu veljajo še v prekuhanem stanju kot pasja hrana. Ker so ličinke metljaja prilepljene na spodnjem delu bilke, se priporoča tudi, da se pase živina na sumljivih pašnikih le v redkih krdelih in ne v števili čredi, da bi žival ne bila prisiljena, popasti travo do golega.

Lažje in ceneje je, bolezen odvrniti kot jo zdraviti.
F. K., živinozdravnik.

Skupni občni zbor Pokrajinske zveze vinogradnikov za Slovenijo in Vinarskega in sadjarskega odseka Kmetijske družbe za Slovenijo v Mariboru se vrši dne 5. marca, ob pol 11. uri na srednji vinarski in sadjarski šoli v Mariboru. Dovoljenje za polovično vožnjo za udeležnike občnega zbora je prometni minister na posredovanje g. poslanca Zebota že izdal.

Kmetijska podružnica Maribor in okoliš. Grozdni sukač, tudi kiseljak, je prav faka nevaren sovražnik vinarstva, kakor trsna uš, peronospora in oidij. Po drugih deželah ga poznajo že mnogo let, pri nas se je pojavil še le menda zadnji dve leti. Lani se je očito pokazalo, da je grozdni sukač povzročil eno naglo gnilobo grozdja, ki nam je po par jesenskih deževnih dneh tako hudo skrčilo pridelok. Pri nas pozna tega sovražnika še malokdo, še manj pa se ve, kako se ga je moči obraniti, oziroma kako ga je zatirati. V nedeljo, dne 27. marca, priredi podružnica v vinarski in sadjarski šoli poučno predavanje o grozdnem sukaču. Predaval bo ravnatelj srednje vinarske in sadjarske šole, g. Andrej Zmavec, ki je s tem sovražnikom imel svoj čas v gorinah ob Renu opraviti, ga opazoval in zatiral. G. ravnatelj ga bo na slikah pokazal in vse povedal, kar vinogradniku treba znati, da more temu škodljivcu priti do živca. Naj tega predavanja ne zamudi noben vinogradnik; dovoljeno mu je tudi neude podružnice pripeljati s seboj. Posebno važno je pa predavanje za viničarje in sploh za vse one, ki se neposredno bavijo s trsom. Začelo se bo ob 9. uri dopoldne.

Nadaljni trije učni tečaji na srednji vinarski in sadjarski šoli v Mariboru se vršijo zaporedoma pet dni, to je od 3. do 12. marca t. l., in sicer: I. tečaj dne 8. marca (torek) o trsni rezi in o grozdnem sukaču; II. tečaj dne 9. marca (sreda) o cepljenju in trsničarstvu; III. tečaj od 10. do 12. marca (četrtak, petek in sobota) o kletarstvu. Pouk obsega predavanja in razkazovanja z vajami. Začetek vsak dan ob 9. uri. Vinarji in njih odrasli otroci obojega spola se naj tečajev udeležijo v obilnem številu. Pismene prijave sprejema direkcija navedene šole. Siromašni udeleženci tridnevnega kletarskega tečaja dobijo denarne podpore, ako predložijo uradna potrdila svoje občine o siromaštvu. — Direktor Andrej Zmavec.

Važno za vinarje, viničarje in šole. Letak »Grozni sukač« v obliki brošure, ki ga izda vinarski in sadjarski odsek Kmetijske družbe v Mariboru, je gotov; manjkajo le samo še podobe v barvotisku, ki se dnevno pričakujejo iz inozemstva, nakar se nemudoma prične z razpošiljanjem. Cena letaka bo samo okoli 5 Din s poštino vred. Priporočajo se skupna naročila, n. pr. po kmetijskih podružnicah, ki dobijo brošure brezplačno na ogled. Naročila sprejemata navedeni odsek in direkcija srednje vinarske in sadjarske šole v Mariboru. Ako vreme dopušča, naj se trsna rez le obavi. Še druga dela proti škodljivcu po navodilu v letaku se lahko obavijo tudi po že izvršeni rezi. — Direktor Andrej Zmavec.

ta iz delovanja, trpljenja ter življenja Prekmurcev. Povest je napisal znani pisatelj g. M. Malešič. Malešičev »Kruh« je lahko umljiv, lepo pisan in zelo poučen za vse one, ki bi se radi seznanili z razmerami v Prekmurju in ki bi se radi uživali v življenju Prekmurcev. Ravnokar omenjeno knjigo priporočamo najtopleje vsem izobraževalnim društvom in tudi posameznikom.

»Iz otroških ust.« I. zvezek. Smešno-modre črtice iz življenja naših malih. Nabral in priredil Anton Kosi. Tiskala in založila Tiskarna sv. Cirila v Mariboru kot XVII. zvezek Cirilove knjižnice. Knjiga stane 8 Din, poština posebej. — Iz otroških ust izvemo največkrat prav smešno, nepremišljeno, a modro besedo. V družini in v šoli nam otroci tega toliko dopovedo, da je bilo prav primerno, da je g. Anton Kosi te šale in izreke začel zbirati. Kdor si hoče torej kako uro osladiti s prijetno, nedolžno šalo, ta naj takoj naroči to knjižico! Smeh je zdravje, smeh je veselje, smeh je razvedrilo in tolažilo, ki prežene vsako slabo voljo. Da pa se boste smejali, kupite knjigo: »Iz otroških ust.«

Dr. F. Grivec: »Slovenska apostola sv. Ciril in Metod« 180 strani, z 42 slikami, Ljubljana 1927. — Za 1100letnico rojstva sv. Cirila je izšla zgoraj imenovana knjiga. Napisal jo je znani poznavatelj vzhodne Cerkve prelat dr. Grivec. Knjiga prinaša v poljudni obliki življenje sv. Cirila in Metoda, pisana je tako zanimivo, da je ni mogoče prej odložiti, dokler ni prečitana do konca. Vsak Slovenec naj bi imel in prečital to knjigo. Posebno v naši škofiji, kjer je deloval škof Slomšek, goreč častilec slovenskih apostolov, naj bi se razširila ta knjiga. Cena je izredno nizka. V knjigarnah 20 Din, vezana 32 Din. Kdor jo naroči pri Bratovščini sv. Cirila in Metoda v Mariboru, dobi nevezano za 15 Din, vezano za 28 Din s poštino. Pisati je treba samo dopisnico na tajništvo Bratovščine sv. Cirila in Metoda, Maribor, Koroščeva ulica 12.

»Kraljestvo božje.« To je nov list, ki je začel izhajati v Mariboru in ki ima namen, v Slomškovem duhu častiti slovenska apostola sv. Cirila in Metoda, gojiti misel cerkvenega zedinjenja in delati za krščansko obnovo. List je tako zanimivo in poučen, da ne bo nikomur žal, ako ga naroči. Cena je izredno nizka: 10 Din na leto. Naroča se pri upravi »Kraljestva božjega«. Maribor, Koroščeva 12. Vsak naj naroči »Kraljestvo božje«!

Licencovanje bikov leta 1927. V času od 7. marca do konca maja se vrši toletno licencovanje bikov po vseh okrajih mariborske oblasti. Ker je licencovanje bikov najvažnejši oblastveni posel na polju povzdige živinoreje, je treba zanj zainteresirati tudi širšo javnost. Namen licencovanja je sledeči: Iz celotnega števila bikov se odberejo oni, ki po zunanosti in po poreklu povsem odgovarjajo namenu izboljšanja govedoreje. Samo lastniki teh bikov dobijo dopustnico in s tem dovoljenje, da jih smejo uporabljati za splošne plemenske svrhe proti primerni odškodnini. Pripuščenje nelicencovanih bikov je prepovedano in se kaznuje z denarno globo 10—250 Din. Zato je potrebno, da prižene vsakdo svojega nad eno leto starega bika v pregled in morebitno licencovanje. Da se olajša onim požrtvovalnim kmetovalcem, ki držijo dobre plemenske bika, za občo blagostanje prevzeto breme, so določene denarne nagrade. Kot častno priznanje za vzgojevalce najlepših bikov so določene diplome ministrstva za kmetijstvo in pohvalnice velikega župana. Ob priliki licencovanja se vrši povsod tudi kratko strokovno predavanje o smericah za povzdigo živinoreje. Naj se zanimajo za to prireditelji tudi oni gospodarji, ki sami nimajo bika. Največje važnosti je licencovanje bikov tudi za vsa občinska predstojništva. Med glavne naloge občin spada tudi skrb za zadostno število licenciranih bikov. Stajerski govedorejski zakon z dne 17. aprila 1896 določa v tem oziru sledeče: »Ako ne zadostuje v občini broj spuščalnih bikov, katere imajo zasebniki v splošno uporabo, dolžna je ista, da poskrbi za nabavo in vzdrževanje še potrebnih bikov. S tem imajo občine velike izdatke, h katerim še pridejo stroški za naknadno licenciranje takih občinskih bikov. Zato naj pridobi vsaka občina čimveč zasebnikov za držanje bikov, katerih je treba na vsakih 80—100 krav najmanj po enega. Licencovanja se vršijo po podrobnem sporedu, katerega sestavi okrajni odbor, odnosno srezki poglavar. Ta spored se objavi po vseh občinah.

Dvodnevni kmetijski tečaj pri Šmarjeti ob Pesnici, ki se je vršil dne 8. in 9. februarja, je v vsakem oziru uspel prav dobro. Kmetijska družba nam je oskrbela dva predavatelja, oblastnega kmetijskega referenta g. inž. Zidanška in srezkega kmetijskega referenta g. Župana. Prvi je prav zanimivo, iz svojih hlastnih izkušenj predaval o travništvu, o hlevih in gnojilnih jamah, o živinoreji ter je 1 uro posvetil tudi hmeljarstvu, za katero je tu precej zanimanja. Drugi predavatelj je govoril o sadjereji in vinoreji. Prvi dan je štela udeležba okroglo 100 udeležencev; za drugi dan so radi predavanja o svinjereji in perutinarstvu bile vabljeni osobito gospodinje. Drugi dan je došlo 60 udeležencev, od teh je bila polovica žen in deklet. Ob sklepu tečaja nas je še posetil priznani kmetijski strokovnjak, ravnatelj vinorejske šole v Mariboru, g. Zmavec, ter nas v enournem poljudnem, s primernim humorjem upletenim predavanjem poučil o raznih boleznih in pogreških vina. Tečaj je otvoril in sklenil s prisočno zahvalo gg. predavateljem naš šolski upravitelj g. M. Vauda. Izredno lepa udeležba, mnoga vprašanja udeležencev za pojasnila so dokaz, da naši kmetovalci resno stremijo po nadaljni kmetijski izobrazbi. Zahvaljujemo se ponovno gg. predavateljem in kmetijski družbi s prošnjo, da se še nas večkrat spomnijo s takimi tečaji!

Vinska razstava in sejem v Ljutomeru dne 3. in 4. marca 1927. Razstava in sejem ljutomerskih vin, ki ga priredi iz gospodarskih delavcev sestavljeni odbor, ne bode nudil interesentom samo najboljših vin iz ljutomerskega okraja, ampak iz celega vinarskega okoliša, ki ga nazivamo Ljutomerske gorice. Da bo na razpolago res prvovrsten pridelok, za to jamčijo številne prijave. Razstavljalcem iz ljutomerskega vinarskega okoliša se bodo pridružili najboljši vinogradniki iz goric radgonskega okoliša, katerih pridelki uživajo tudi star sloves. Za razstavo in sejem v Ljutomeru vlada veliko zanimanje ne samo pri nas, ampak tudi v bližnjem inozemstvu. Polovična vožnja je zasigurana. Potnik kupi na odhodni postaji celi vozni listek, ki velja s potrdilom razstavnega odbora tudi za povratno vožnjo.

Uprava drž. kmetijske šole v Št. Juriju ob južni želez. javlja, da se vršita radi številne priglasitve dva tečaja za cepljenje, precepljevanje in nego sadnega drevja. Prvi že objavljeni dne 7. in 8. marca v prvi vrsti za učitelje, katerih se je prijavilo že lepo število, drugi pa v petek in soboto, dne 11. in 12. marca, za ostale prijavitelje in za okoličane. Kdor ni dobil odjave, se lahko udeleži prvega ali drugega tečaja. — Mlekarski in sirarski tečaj se vrši kot je bilo javljeno dne 14. in 15. marca, vrtnarski pa dne 11. in 12. aprila.

Št. Jurij ob Taboru. Na sejmu 10. marca bo obilo sadnega drevja po nizkih cenah iz Št. Ilje. Vsi, ki rabite kaj, pridite!

Vojnik. Tukajšnja kmetijska podružnica naznanja, da se naj zglašijo vsakdo čimprej pri tajniku ali eventualno pri g. načelniku, če želi pri Kmetijski družbi naročiti deteljno ter razna druga semena, galice, sulikol itd. Podružnica ima v zalogi večjo množino apnenega dušika, katerega priporoča zlasti hmeljarjem. Da bo mogoče vsem pravočasno ustreči z naročili, je treba, da se udje takoj priglasijo, kajti na poznejša posamezna naročila se vozni stroški znatno zvišajo. Vabimo vse posestnike, da se vpišejo v našo družbo, obenem pa prosimo čimprejšnje poravnave članarine od starih članov.

Mariborski trg, dne 26. februarja 1927. Dne 26. februarja je bilo na mariborskem trgu 60 slaninarjev z 212 zaklanimi svinjami in so prodajali meso in slanino po običajnih cenah 10.50 do 27 Din za kg na drobno, ozir. 14 do 17 Din kg na debelo. Tudi pri domačih mesarjih so bile cene iste kakor pretečeni leden. Vobče pa je bil trg prav dobro založen in obiskan. Perutnine je bilo samo okoli 400 komadov, radi česa so bile cene nekoliko višje kot pretekli teden, domači zajci so se prodajali po 8 do 30, divji pa po 30 do 60 Din komad. Krompir, zelenjava, druga živila, sadje, cvetlice. Krompirja je bilo malo; prodajali so ga po 2 do 2.50 Din kg, kisló zelje 3.50 do 4, kisló repa 2 do 2.50, grah v stročju 18 do 20, maslo surovo 40 do 44, kuhano 44 do 48, čajno 50 do 60, med 30 do 35, solata 12 do 14 Din kg, repinčel 1 Din kupček, endivija 2 do 5, karfiol 5 do 15, sveže zelje 2 do 4, ohrovt 1.50 do 2.50 Din komad; čebula 5 do 8, česen 8 do 15 Din venec, mleko 2.50 do 3.50, smetana 12 do 14, oljno olje 26 do 36, bučno olje 20 do 24 (po trgovinah tudi po 16 Din) liter, jajca 1.25 do 2.25 Din komad, fižol 2.50 do 3 Din liter; sadje: jabolka in bruske po 1 Din komad ali pa po 4 do 12 kg, suhe češnje 7.50 do 10 Din, orehi 10, jedrcja 32 do 35, dateljni 24 do 35 Din kg. Lesena in lončena roba 1 do 120 Din, brezove metle 2.25 do 6, leseni vozički 100 do 300 Din komad. — Seno in slama na mariborskem trgu. V sredo, 23. febru-

arja je bilo 11 vozov sena, 4 vozovi slame, v soboto, 26. februarja pa 10 vozov sena, 5 vozov slame na trgu. Prodajalo se je seno po 70 do 100 Din, slama pa po 45 do 55 Din za 100 kg.

Mariborsko sejsko poročilo. Na svinjski sejem dne 25. februarja se je pripeljalo 66 svinj; cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5—6 tednov stari komad 100 Din, 7—9 tednov stari 150 do 200, 3—4 mesece stari 250 do 350, 5—7 mesece stari 400 do 450, 8—10 mesecev stari 500 do 550 Din. 1 kg žive teže 9.50 do 10 Din, 1 kg mrtve teže 15 do 16 Din. Prodalo se je 38 komadov.

Semena vseh vrst, najboljša kakovosti ter oblačilo blago za pomlad in poletje dobite najugodnejše v trgovini Franc Senčar, Mala Nedelja in Ljutomer. 279

Pisma iz domačih krajev.

Sv. Martin pri Vurbergu. Ze stari pregovor pravi: za veseljem pride žalost, tako se je zgodilo tudi pri nas. Dne 21. februarja sta bila poročena Franc Kranjc iz Ciglenc z Marijo Rojko iz Rogoznice. Svatba se je vršila najprej na domu neveste. Dne 23. t. m. pa so prišli svatje na dom ženinov. Dne 24. februarja, ob 6. uri so svatje odhajali dobre volje, nič hudega sluteč ob hiše. Ob pol 8. uri pa naenkrat izgine ženinov oče Franc Kranjc. Domači so mislili, da je šel h kakemu trgovcu. Ob pol 11. uri pa najde mlajši sin svojega očeta obešenega v svojem gozdu.

Gornja Sv. Kungota. V nedeljo, dne 27. februarja popoldne smo pokopali v naši župniji Žizkovo mater, zvesto naročnico Slov. Gospodarja, eno najboljših žena. Revica je zadnjič zelo veliko trpela, a je vendar čudovito mirno in udano prenašala svoje bolečine, ter je večkrat v velikem trpljenju prepevala svete pesmi. Pogreba se je udeležila velikanska množica domačega ljudstva in veliko iz sosednih župnij, dokaz, kako priljubljena je bila pri ljudstvu. Pogreb je vodil domači župnik od kapelice grofa Pachte najprej v župnijsko cerkev, kjer se je potem vršil sveti blagoslov, potem pa na pokopališče, kjer je ob odprtem grobu govoril zadnje slovo ter se poslovil od pokojnice. Slikal je pokojnico kot pobožno sveto mater, zvesto ženo in gorečo tretjerednico, ki je celo svoje življenje posvetila neumorni skrbi, vzgojiti svoje otroke v pravem krščanskem duhu.

Sv. Jurij v Slov. gor. Dne 18. t. m. smo spremili na zadnji poti našega bivšega veleposestnika, sedaj prevzičkarja gospoda Jakoba Zorjan v 79. letu starosti. Bil je vedno čil in zdrav in vključ svojih starosti je vedno priromal ob nedeljah in praznikih k službi božji in tako zadostil božji zapovedi. Bil je dober krščanski oče, dedec in praded ter pošteni in miroljubnega značaja, in tako priljubljen daleč na okoli. Njegovo priljubljenost je pokazal tudi njegov veličasten pogreb ob asistenci dveh duhovnikov in mnogobrojne množice ljudstva. Naj mu bode zemljaka lahka!

Sv. Lovrenc v Slov. gor. Dne 25. februarja smo pokopali 80-letnega starčka Janeza Reberc iz Kukave. Bil je dober kristjan. Ceravno v letih in daleč od cerkve je do svoje boleznine vedno vestno opravljal nedeljske dolžnosti. Bil je oče g. patra Janeza Reberc iz Varaždina, ki je prihitel na pogreb in je v spremstvu še treh duhovnikov ter ob ilni udeležbi ljudstva opravil pogrebne molitve za očeta. N. v m. p. — V predpustnem času si je 16 parov zaželelo zakonskega jarma. Vsem želimo, da bi bil Bog in njegovo blagoslov v njihovih zakonih. Več nevest si je v drugih fahah poiskalo svoj novi dom. Marija Stebih, vrla Marijina družbenka je odšla k Sv. Andražu. — Ugledna Stefanova hiša v Grličih je dobila novega gospodarja Antona Stebih, ki se je poročil z Marijo Rojs. Upamo, da bo tudi pod novim gospodarjem in gospodinjo ostala ta hiša dobra, zgledna, krščanska. — E dini sin Hrvat Lovrenc iz Gabernika si je pripeljal nevesto Marijo Matjašič iz Oblancika. Oba sta bila v Marijini družbi res zgledna. Zavedna starešina sta na tej gostiji med veselimi svati nabrala za dljake 82 Din. Posnemanja vredno, da bi se pri nas tudi po drugih gostijah pri polno obloženih mizah spomnili dobrih namenov. Poročil se je tudi delaven član tukajšnjega orlovskega odseka Franc Majcen z Marijo Krajnc. — Za praded je orlovski odsek priredil igro: »Scapinove zvijačce«, kar je nudilo občinstvu obilo smeha. Katoliško prosvetno društvo si je nabavilo precej novih, lepih knjig, zalo pa ima knjižničar ob nedeljah tudi veliko posla. Z vestnim plačevanjem članarine bomo še lahko bolj dvignili in napolnili našo knjižnico.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Na gostiji Plavec—Čagran so veseli gostje zbrali za Orle in Orlice 108 Din. Bog živi!

Savci pri Sv. Tomažu pri Ormožu. Na strani 5. z dne 10. februarja t. l. smo brali v Slov. Gospodarju, da nam naš zvon vsake kapele takoj naznani smrt naših dobrih in za dobro stvar vnetih vaščanov. Resnično se je 17. februarja t. l. zgledil zvon, ki je naznanjal, da je umrla Marija Plohl roj. Rižnar pd. Kramarova hiš. št. 71, v 79. letu. Blaga pokojna je bila krščanska mati, žena ter izvrstna gospodinja, v samskem stanu pri krščanskem nauku v cerkvi na prvem mestu. Blag ji bodi spomin. V petek, 26. februarja se je zopet oglasil naš zvon, naznanjal nam je smrt poštenega krščanskega moža večletnega obč. odbornika ter izvrstnega katoličana Franca Cajnko v 83. letu, hiš. št. 66. Skoda, da bela žena pobira za mladino vzgledne osebe.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Zadnji teden je smrtna kosa neusmiljeno gospodarila v naši župniji. V dnevih od 26. do 27. febr. smo imeli kar po sedem mrličev na mrtvaškem odru. Umirajo večinoma stari ljudje. Upajmo, da bodo topli solnčni žarki skoraj priključili veselo pomlad in pregnali zimo in mrz in bolezni ter prinesli novega življenja in tudi ljubega zdravja. Vsem rajnim pa daj ljubi Bog tam na onem svetu uživati še lepšo in prijetnejšo pomlad kakor nam, ki smo ostali pri življenju!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Ze najstarejši ljudje ne pomnijo tega, da bi v enem mesecu umrlo toliko ljudi kakor ravno zdaj v tej župniji. Pohrala je smrt, ter utrgala nit življenja 22 človeškim življenjem. Ni prizanašala nežni mladosti in ne oslabei starosti. Največ žrtve je zahtevala španska bolezen, ki je zelo razširjena, ni je že skoraj hiše, kjer bi ne bil kdo bolan. Tež boleznij je tudi podlegel Postrak Jožef iz Lahonec, dolgoletni župan in pristaš SLS. Pogreb v nedeljo, 27. februarja je pričal, da je bil poznan mož daleč na okrog. Nekateri je pa našla smrt tudi nepripravljene, kakor Ano Cajnkar iz Rokovec. Zivela je kot prevzičkarica in že 86 let stara v svoji hiši sama. Oskrbovala jo je družina Lovro Cajnkarja iz Rokovec. V ponedeljek, 22. februarja zvečer je bila še zdrava, ko so pa drugi dan prišli, so jo našli v kuhinji mrtvo. Zadel jo je mrtvoud. — Pa vse to, da je mrtvaški zvon vedno udarjal ni motilo, in se je letos zelo mnogo parov poročilo. Daj Bog, da bi vsi, ki so stopili v novi stan, živeli v pravi edinstvi ter v zakonski ljubezni pomagali drug drugemu nositi križ, ki so si ga nalezili. Izmed mnogih naj ho omenjeno, da je v ponedeljek, 28. februarja roka duhovnika zvezala v nerazdružljivo zvezo Magdiča Tomaž s Koračkoga vrha, člana mladeniške Marijine družbe, katere član je bil od začetka, ko se je ista ustanovila pri Sv. Tomažu ter je lansko leto obhajala 15 letnico; istotako s članico dekliške Marijine družbe Uršo Krajnc iz 1 ahonsčeka. Naj njima Bog v novem stanu da obilo milosti, da bosta dolžnosti stanu vršila v pravi medsebojni ljubezni. — Kljub temu pa, da so se vršili pogrebi in poroke, ni motilo naših fantov Orlov, ki so se prav pridno pripravljali na igro, ki se je vršila v soboto, 26. februarja zvečer in drugi dan v redelo po večernicah. Vsakemu, ki je videl, ni žal, da je šel gledat. Imel je užitek, kdor je želel videti kaj resnega in tisti, ki se je hotel pošteno nasmejati. Igra v »Satanovih verigah« je nudila orvim, kmetje »čevljarjev jubilej« pa drugim svojo zabavo. Kuplet »Pozavčini« je bil pa krona vse zabave. Igralci so po večini rešili svoje vloge precej dobro, in so